

УЛЯНА ДЯЧУК ПЕРЕОБРАНА НА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЇЇ ЗАСТУПНИКАМИ Н. ОЛЕСНИЦЬКИЙ І А. ДИДИК - ПЕТРЕНКО

**Вислід виборів на 33-ій Конвенції
УНСоюзу, що її проголосила Виборча
Комісія у віторок 10-го травня.**

Головний предсідник — Уляна Дячук — 155
Джордж Дренс — 48

Заступник головного предсідника — Нестор
Олесницький

Заступниця головного предсідника — Анна
Дидик-Петренко — 147
Глория Пашен — 57

Директор Бюро УНС в Канаді — Петро Са-
варин — 112
Василь Дідюк — 94

Головний секретар — Марта Лиско
Головний касир — Олександр Благітка — 133
Степан Качарай — 79

Головна Контрольна Комісія:
Степан Гавриш — 163
Василь Пастушок — 133
Степан Геврик — 127
Анатолій Дорошенко — 120
Іван Винник — 115

Головні ради:
Роман Гадзевич — 132
Текля Мороз — 130
Степан Куропась мол. — 129
Олександр Худолій — 121
Володимир Корницький — 104
Евген Іванців — 97
Степан Гаврилюк — 94
Тарас Шмагала мол. — 88
Олександр Серафим — 85
Андрій Кейбіда — 83
Анна Ремік — 82
Микола Дворський — 80
Роман Куропась — 80
о. д-р Мирон Стасів — 65

Помер М. Юзєнів

Нью Йорк. — Тут у віторок, 10-го травня, у вечірніх годинах в лікарні св. Луки помер довголітній працівник Головної Канцелярії Українського Народного Союзу Михайло Юзєнів, проживав 73 роки.

Св. п. М. Юзєнів

М. Юзєнів — уродженець галицького села Рибники Бережанського повіту Тернопільської області, того українського села, котре впродовж століть давало українському народові отих вірних синів, які завжди були готові працювати для його добра. Початкову освіту здобув у рідному селі та продовжував далі на навчання у Бережанах, де включався до гурту тих молодих юнаків, які в рядах ОУН ставили собі завдання „здобути українську державу або загинути у боротьбі за неї“. Восени куртовина стелить йому нелегкий шлях на захід у Німеччину, де в таборі переселенців молодий юнак М. Юзєнів активізується у громадській праці та організації української молоді „Пласт“. З приїздом до ЗСА продовжує свою громадську діяльність і працює в Пласті. Він — член пластового куреня „Чорта Крилатих“, та довгі роки працював у Станісławі.

Тіло покійного спочиває у похоронному закладі Петра Яремчи в Нью Йорку, де буде відправлено Панахиду у четвер, 12-го травня, о год. 7.30 вечора. Похорон у церкві св. Юра в Нью Йорку о год. 9.30 ранку, а звідти на українській православній цвинтар св. Андрія Первозваного в Св. Бавид Брук.

У багатьох виступах прозвучала стурбованість з приводу активізації антиукраїнських, антидержавних сил у всіх регіонах України. Продовжується дискредитація всіх демократичних починань, чиняться шалені перескоди на шляху впровадження української мови

Українок, а також головні окремих осередків, філій та комісій.

Відбувся з'їзд Союзу Українок в Україні

Київ. — Тут 16—17 квітня, в приміщенні будинку Центральної Ради, відбувся Перший з'їзд виборчих з'їзд Союзу Українок в Україні. На з'їзді присутні 229 делегатів і 12 гостей.

(Закінчення на стор. 3)

У. Дячук

Піттсбург, Па. — На п'ятий день 33-ї Конвенції УНС Виборча комісія проголосила вислід перевиборів, що проходили в понеділок, 9-го травня. За Виборчу комісію, що працювала в кількості 14 осіб, звітнував її голова Микола Бобечко і секретар Мирон Грох. У перевиборі на пост головного предсідника УНС кандидували У. Дячук, Василь Лучків і Джордж Дренс. У. Дячук отримала 152 голоси, В. Лучків — 73, а Дж. Дренс — 7 голосів. Заступник головного предсідника д-р Нестор Олесницький отримав у перевиборі 121 голос, а Василь Пастушок — 108. Кандидатка на заступницю головного предсідника Анна Дидик-Петренко отримала 118 голосів, а Глория Пашен — 46. Кандидатка на головного секретаря Марта Лиско дістала 176 голосів, а Володимир Со-

Н. Олесницький

хан, хоч не кандидував, отримав 37 голосів. На головного касира Олександр Благітка дістав у перевиборі 148 голосів, а Степан Качарай — 68. На директора бюро УНС в Канаді кандидували д-р Петро Саварин, який дістав у перевиборі 113 голосів, і Василь Дідюк, що дістав 94 голоси.

До Головної Контрольної Комісії кандидували такі члени, що дістали у перевиборі голоси у такій черговості: Степан Гавриш — 168, Анатолій Дорошенко — 134, Степанія Геврик — 114, Тарас Шмагала — 107, Зенон Голубець — 101, Іван Винник — 80, Василь Пастушок — 80, Микола Андрух — 59, Василь Дідюк — 23. У перевиборі на головних радних отримали голоси: Роман Гадзевич — 189, Текля Мороз — 164, Володимир Корницький — 150, Степан Куропась мол. — 147, Алекс Худолій — 133, Євген Іванців — 106, Анна Ремік — 97, Тарас Шмагала

А. Дидик-Петренко

мол. — 96, Степанія Гаврилюк — 93, Ярема Ракочий — 91, Олександр Серафим — 91, Андрій Кейбіда — 88, Мирон Дяківський — 84, Телен Олександр — 82, Роман Куропась — 81, Павло Дорожницький — 78, Володимир Гетьманський — 74, Василь Ліщинський — 68, о. Мирон Стасів — 64, Марія Бергман — 60, Павло Олександр — 55, Варка Бачинська — 50, Іван Пригода — 37, Іван Хомко — 25, Андрій Воробець — 25, Анна Дидик-Петренко — 10, Степанія Геврик — 5, Марта Лиско — 2 і Василь Лучків — 2.

Після проголошення вислуду перевиборів, Виборча комісія, що працювала у складі 14 осіб під головуванням М. Бобечко і секретарів М. Гроха, а її членами були Степанія Геврик, Григорій Корбик, Микола Пришляк, Михайло Карачевський, Михайло Іван, Степанія Рудик, Богдан Олександрович, Ярослав Завіський, Омелян Твар-

П. Саварин

довський, Володимир Янів, Володимир Білик і о. д-р Мирон Стасів приступили у віторок до остаточного проведення виборів.

Перед тим Василь Лучків відгукнувся свою кандидатуру на головного предсідника і заявив, що кандидує на заступника головного предсідника Василь Пастушок і заявив, що кандидує на члена Головної Контрольної Комісії. Тим самим д-р Н. Олесницький виїшов на пост заступника головного предсідника. Свою кандидатуру відгукнув також Володимир Сохан і тим самим Марта Лиско була обрана на головного секретаря. Після заяви, що він віддає свою кандидатуру В. Сохан отримав гучні оплески призначення за свою довголітню працю на пості головного секретаря, що делегати заміаніфестували вставанням з місць.

Свої кандидатури на головних контролерів відгук-

М. Лиско

нули також д-р З. Голубець, Микола Андрух і Василь Дідюк. З-посеред кандидатів на головних радних відгукнули після перевиборів свої кандидатури Іван Пригода, Іван Хомко, А. Дидик-Петренко, Степанія Геврик і Марта Лиско.

У віторок, 10-го травня, у поплудневих годинах подано делегатам остаточний вислід виборів до Головного Уряду УНС на чергові чотири роки. У кінцевому голосуванні У. Дячук отримала 155 голосів, а Джордж Дренс — 48, заступниками головного предсідника стали через резигнацію В. Пастушка д-р Нестор Олесницький 147 голосами, а заступницею Анна Дидик-Петренко (147), Глория Пашен отримала 57 голосів. Директором для Канади став д-р Петро Саварин (114), перемігши Василь Дідюк (94), головним секретарем стала Марта Лиско, головним касиром Олександр Благітка (133) проти Степана Качарая (79).

О. Благітка

Членами Головної Контрольної Комісії обрано Степана Гавриша (163), Василя Пастушка (133), Степанія Геврик (127), Анатолія Дорошенка (120), Івана Винника (115). Головними радними стали: Роман Гадзевич (132), Текля Мороз (130), Степан Куропась мол. (129), Олександр Худолій (121), Володимир Корницький (104), Євген Іванців (97), Степанія Гаврилюк (94), Тарас Шмагала мол. (88), Олександр Серафим (85), Андрій Кейбіда (83), Анна Ремік (82), Микола Дворський (80), Роман Куропась (80), о. д-р Мирон Стасів (65).

* Василь Лучків і Ярема Ракочий отримали по 73 голоси, але з уваги на вимогу обов'язкового статуту, що в складі головних радних мусять бути два члени з Канади, черговим скількістю голосів був кандидат з Канади о. М. Стасів і його обрано на 14-го головного радного.

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Б. Шебунчак переобраний головою Крайової Ради УАКР

Нью Йорк (Роман Борковський). Тут у власній домівці в Народному Домі в середу, 9-го березня, відбулася річна нарада Крайової Ради Української Американської Координаційної Ради. Оскільки це була перша річна нарада після Конвенції УАКР, то на порядку денному стояла справа вибору Президії Крайової Ради. Номінаційна комісія під проводом д-ра Олега Волянського запропонувала переобрати стару Президію на чолі з д-ром Богданом Шебунчаком.

Д-р Б. Шебунчак попросив гостя на нараді з Вашингтону Ларису Фонтану. Вона детально розповіла про свою ініціативу у Вашингтоні — створення Комітету кризис. Комітет створено минулого року. Його завданням є поширювати правдиві інформації про Україну та її проблеми і протиставити фальшивій пропаганді, яку російські чинники ведуть на терені ЗСА. Комітет апелує до українських організацій і церков створити спільний інформаційний центр, на чолі якого стояла б рада директорів, складена з представників різних організацій. Щоб створити такий ефективний і постійний центр з професійним блогом, потрібні очолюючі, які повинні зібрати сили у всіх регіонах України. Координаційна Рада схвалила вступ УАКР до Комітету кризис.

Тому що голова Президії УАКР Уляна Дячук не могла бути присутня на нараді, її звіт відчитав заступник голови Іван Олександр. У звіт поручено такі справи як підготовка до Конвенції, що відбулася у жовтні минулого року, до Сайтово Конгресу Вільних Українців, який відбувся в листопаді 1993 року в Торонто, відзначення 60-річчя жертв Великого голоду (спільно з УККА), відзначення другої річниці проголошення самостійності України, участь у підготовці до виборів до Верховної Ради України, фінансова допомога установам і організаціям в Україні тощо.

Звіт голови Президії УАКР доповнив заступник І. Олександр, скарибні Шенченко, секретар О. Труш, С. Стасів, В. Прохир і директор канцелярії Лариса Ліщинська, а в кінці д-р Б. Шебунчак, голова Крайової Ради. Відтак звітуючі представники відідали з таких осередків як Кергонскон, Філадельфія, Ірвінгтон — Ньюарк, Чикаго. Інші відділи прислали письмові звіти.

Нарада ухвалила бюджет на 1994—95 рік.

В обговоренні плану праці виступили гості з Вашингтону Андрій Білик (справа проєкту американських фірм відносно діяльності в Україні), д-р Євген Перейма, Андрій Собіла та інші. У дискусії порушено справу невірної інформації про УАКР, що УККА д-ра Аскольда Лозинського в Чикаго і Роскояні Лозинський в Києві. Про це окремо повідомив д-р Роман Барановський.

ДІЯМИ МЄШКОВА НЕВДОВОЛЕНІ НАВІТЬ КОМУНІСТИ

Симферопіль (УНАР). Тут 5-го травня лідер Компартії Криму Леонід Грач заявив під час зустрічі з журналістами, що діяльність кримського президента Юрія Мешкова та його „московської команди“ у новому уряді автономної республіки „викликає почуття розчарування, гіркоти і тривиго“. За словами Л. Грача, президент Криму „виконує волю групи некомпетентних московських експериментаторів“. Кримські комуністи незадоволені так званим вахтовим керівництвом, коли московські команди зміноуватимуть одну одну і, отже, не нестижув відповідальності за наслідки своєї діяльності на території Криму. Л. Грач зазначив, що у Криму є досвідчені місцеві кадри, які фактично усунути від управління республікою.

Згідно з конституцією Республіки Крим, уряд автономії очолює її президент, якому надані більші права. Він може призначати не лише членів кримського уряду, але й керівників виконавчої влади на місцях. Не заважаючи на це, Мешков створив Адміністрацію президента і та адміністрація почала видавати укази, які не узгоджуються з законодавством як Криму, так і України. Навіть призначений Мешковим віцепрем'єр-міністр Криму Євгеній Сабуров заявив на пресовій конференції, що „Президент є головою уряду, тому ніяких окремих президентських структур не

може бути. Апарат президента — це і є уряд“.

Порушення закон про розмежування уповноважень між Кримом і Україною видає указ про увізнення президента теледіагностичної компанії „Крим“ Астахова, ніяк не вмотивувавши цього. В інтерв'ю для „Інтерфаксу“ Мешков заявив, що злочинистів на пістотів буде покічено назавжди, органи Міністерства внутрішніх справ будуть реформовані, оскільки „підтвердилися найсеребрішніші моменти щодо коруптивності в структурі МВС“.

Проти цієї заяви кримського президента різко виступив міністр внутрішніх справ Республіки Крим Олександр Плотя, який вважає, що з приходом до влади Мешкова в автономній республіці запанував „нігілізм і сваволя“, працювати в таких умовах неможливо.

Недавні колеги Мешкова з Російського Руху Криму недовірили кримського президента вважали невірними підбурити людей, невміння радитися і шловити відсутність почуття відповідальності. Тому, на їхню думку, Мешков не справився з трьома першими випробуваннями: не зміг достатньо забезпечити свою адміністрацію кабінетами, телефонами, автими; допустив кризу у відносинах з бльшоком „Росія“, прийняв до своєї адміністрації людей з поганого репутацією, котрі фактично працюють „на трьох господарів“.

Всі чужинці залишили Ємен

Париж. — Як інформувало агентство Ассосейтед Пресс, розростання громадянської війни в Ємені змусило залишити цю країну понад 1,300 закордонних громадян, в тому числі 250 французів. Всі їх забрали французькі військові моряки на свої кораблі „Вар“ і „Дрого“, які стоять поблизу Адени і Ель-Мукаля.

Братовбивство в Ємені відбувається між півднем і північчю. Особливо криваві бої продовжуються довкола колишньої столиці — міста Адени. Згідно з останніми повідомленнями з пів-

денного Ємена, війська північних емірів зазнали поразки, а південним вдалося звільнити місто Зінджібар, розташований за 60 кілометрів на північний схід від Адени.

Колішній президент Ємену Алі Насер Мухаммед заявив в інтерв'ю для радіостанції „Савт Аль-Араб“, що „теперішнє керівництво не дало собі ради з будівництвом єдиного Ємену“.

Він підкреслює, що готовий повернутися в країну, „якщо цього вимагатимуть інтереси національного замирення“.

Н. Мандела став президентом ПАР

Преторія, ПАР. — Навто прихильники Африканського Національного Конгресу захопленням вигукми зустріли пову Нелсона Манделу, який прибув у столицю Юнійон Голлі, де повинна була відбуватися церемонія інаугурації нового президента. Президентську присягу у Н. Манделу прийняв верховний суддя Майкл Корбет.

„Південна Африка, за яку ми боролися, є у нас в руках! — сказав новий президент. — Віднині кожний її мешканець може вважати себе повноправним громадянином нації!“

На інаугурації були присутні понад 200 країн і урядів. ЗСА представляли віцепрезиденти Ал Гор з дружиною, а також Перша леді Глори Клінтон. На урочистості прибули генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос-Галі, голова ПВЮ Яарі Арафат і лідер кубинських комуні-

стів Фідель Кастро. В день інаугурації країна ще стояла перед масою невирішених питань. Зокрема, неясно, який гимн залишити національним — традиційний гимн білих поселенців голландського мовою, що його відмовляють виконувати негри, чи популярний у них „Господи, благослови Африку“.

ДОПОВІДЬ Я. ФЕДУНА ПРО ВИБОРИ

Пасейк, Н. Дж. — Український Конгресовий Комітет Америки, Пасейк-Берген повіти, влаштував доповідь Ярослава Федуну, який як міжнародний спостерігач поділив своїми враженнями з виборів до Верховної Ради України в Харківській області. Доповідь відбулась у неділю, 15-го травня, у Українській Центральній, 240 Голеве, в Пасейку, Н. Дж. Початок о год. 12-й полудня (після Служби Божої).

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHCHENNIK

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНЧ у Вашингтоні:
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку \$22.00, на 3 місяці \$12.00.
Для членів УНЧсоюз \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності
поглядам Редакції. Редакція зберігає своє право в потрібні
випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені
матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно
застеріг, долучивши задовідкову копію в відповідному
поштовому адресі.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Невже мир на Близькому Сході

6-го травня ч.р. відбувся у Каїро, столиці Єгипту, вчорашній акт підписання документу, за яким мав би настати мир на Близькому Сході — замирення між державою Ізраїль та арабськими автохтонами тієї країни, яка називалася Палестина, або була це колонією Великобританії. Безоглядний ізраїльський режим, який brutalними способами здавлював бунти палестинців, масове ув'язнення непокірливих палестинців, стрілянина до демонстрантів та обосторонні акти терору створювали з Ізраїля бочку пороку, яка в кожній хвилині могла вибухнути і розпалити нову війну між Ізраїлем і його арабськими сусідами, які сприяли і всяляко підтримували своїх расових побратимів.

На цьому місці була вже інформація, що перелом у відносинах настав і за програмою екстремно правого прем'єра Іцхака Шаміра, голови немиримового Лікуд партії, та з приходом до влади голови Соціал-демократичної партії Іцхака Рабіна, колишнього емеритованого генерала і колишнього амбасадора Ізраїлю у Вашингтоні. Він і його міністер закордонних справ Симон Перез називали — спершу строго засекречені — організації з лідером Палестинської Визвольної Організації (ПВО), яка перевела масу терористичний дії проти Ізраїля з ідеологічного гаслом — скинення Ізраїля до Середземного моря та відбудови палестинської держави. А відтак, настав момент, коли і Асір Арафат і Іцхак Рабін усвідомили, що слід припинити беззвільний спір, що коштував уже десятки тисяч убитих тисяч сотні палестинців і безмір горя по обох сторонах. Розв'язку проблеми знайдено не у поверненні арабським сусідам окупованих Ізраїлем земель, а у призначенні палестинців, себто арабської меншини в Ізраїлі, широкій автономії.

У згаданому вгорі документі, що його підписали Іцхак Рабін і Асір Арафат, призначено автономію палестинцям смуги газ та місті Єрихон на правобережжі Йордану, що колись належала до Йорданії. В останній хвилині Асір Арафат домагався, щоб автономію міста Єрихон поширили на обшир 50-ти квадратних миль доволка цього міста. — компроміс знайдено у згоді Рабіна на призначення автономії обширом 25-ти квадратних миль. Свідками церемонії у підписанні того документу був гурт причетних до попередніх переговорів осіб, як президент Єгипту Хосні Мубарак, державний секретар Воррен Кристофер, і міністер закордонних справ Росії Андрій Козирев.

Над замиренням на Близькому Сході все ще висить чорне запитання, бо по обох сторонах існують фанатики, які не визнають компромісу та намагаються зрівнати компромісове замирення новими актами терору. З ізраїльських в'язниць вийшли на волю сотні палестинських активістів, між ними і декотрі колишні терористи. Іцхак Рабін звільнив їх у жесі замирення, — мовляв, "треба забути минуле". Але для фанатиків неприпустимі такі аргументи. За підписаною угодою — Ізраїль відкине всі смуги Газ і міста Єрихон та околиці своєї військової. Сам Асір Арафат признав, що палестинці не є готові заступити ті ізраїльські військово власною службою безпеки, яка гарантувала би життя і ненарушеність приватної власності тамтешнім ізраїльцями. Настала проблема реорганізації цілої адміністративної системи, шкільництва й судівництва.

Усе воно вимагає часу як і часу вимагає психологічна настанова обох сторін. Про поверт Ізраїлем примусово прилучених ним усіх колишніх арабських земель вже не говориться, але йдуть це розмови з Сирією, яка прагне відізнати забране Ізраїлем узгір'я — Голана, обуюючи в заміну визнання існування Ізраїльської держави і обмін амбасадорами.

Великі речі робить великі люди — такими вийшлися у Південній Африці Фредерік Де Клерк і Нелсон Мандела, які зпівкидували 300-літню систему расового поділу, апартаїду. Такими були колись французький лідер Шарль Де Голь і канцлер Німеччини Конрад Аденауер, які замирили смертельно ворожі свої держави. До історії перейдуть Іцхак Рабін, Симон Перез і Асір Арафат, які творять ту історію — актом замирення.

Уже довше року події в Україні розвивалися не дуже надійно. Власти, вони виразно скочувалися, де грозило до безодні. Нарешті прийшли вибори нового парламенту, проти якого, як здавалося спрятли-ся всі сили внутрі і назовні України. Перед українством, як у матеріку, так і в світі ставало мариво: що буде, як новий парламент не заперече, тоді яка альтернатива, де можливість виходу з катастрофи?

А така альтернатива не було ні перед розписанням нових виборів, ані в часі дебат по нові вибори у парламенті, ані коли Рух України почав збирати підписи за новими виборами, а треба було ті підписи аж три мільйони, щоб вони мали усю, ніхто ніде не то, що не з'ясував, але ані серйозно не згадав про якусь альтернативу до виборів. Всі, одні з надією, одні в безнадії, очукавали, що дадуть вибори, чи заіснує новий парламент. Як це не раз у критичних історичних умовах у нас буває, якесь внутрішні сили змістє спільно однією фронтом працювати і боротися за перспективу виходу з бід, відшукавши найкращі шляхи. Починаючи переполохом, що новий парламент буде мертворожденним, малокровним і кінчаючи передбачуваннями, що він буде гіздом взаємно пожораючих себе скорпіонів. І коли у суспільних верхах зживовано приймали тих, що пробували кидати візії нових можли-

Твір „Останній постріл” — не „спомини і не історія” — пише автор Роман Колісник. — Не поєсть про справжніх воїнів. Прішні часи, до речі, писалося лише в військові. В колишній советській Україні політично гостро засуджували, бо вони, мовляв, були пов'язані з німецькою окупацією. Іх називали зрадницькими, а про їхніх творців говорили, що вони запродалися за Юдіні срібняки” гітлерівським окупантам.

Але, коли советській Україні пришивили чини, тут же виникла необхідність переглянути і об'єктивно оцінити української військової формування, які були пов'язані з німцями, а це леґіон ДУН (Дружина Українських Націоналістів), леґіон „Роліанд”, Українське Визвольне Військо, добровольці Дивізія „Галичина” тощо.

Те важливе завдання взяло на себе мале видавництво підприємство „Червона Калина”, яка поставила собі за мету „популяризувати містичні твори, спогади, історичні матеріали й розвідки переважно з історії Українського Визвольного Руху, усіх військових формувань, які боролися за самостійність України без огляду на

Ярослав Гайвас

НОВИЙ ПАРЛАМЕНТ УКРАЇНИ ПРАЦЮЄ

востей на життєвий екран, нист, як показалося були готові піти ще на одне нове зусилля, на новий подвиг. 75 відс. упораних вийшли на вибори! А коли б всі пощарадили ботом, одним гуртом, а не кожен у свій бік, хто зна чи були б ми не збрелися до повторення ркімфу з першого грудня 1991 року. Але „козак без долі” і серед великої української громади підписи, що всупереч всім Касандрам (не мішати з Массандрами, хоч вони так побіжно до себе) плянували підписання, новий труд, нові зусилля.

А положення гіршало з дня на день. Не раз появлялися малоще не махабрічні прояви толку. Символом їх став славно-, чи точніше, горезвісний новорічний бенкет 1994 р. у Києві, що на нього гарті вступу коштувала п'ятсот дол. (американських). На тілі масового недоїдання, холоду — Москва постійно загрожувала припиненням доставки природного газу і нафтопродуктів — а інших енергетичних засобів не було. Чи не даш махабрі на вулиці — бенкет з вступами по п'ятсот дол на особу? Так і не знаємо, який мудрець чи ворог це вигадав. Без галасу і шуму за кулісами, не шукаючи розголо-

Володимир Жила

ВОНИ НІЧІМ НЕ ЗАВИЛИ ПЕРЕД УКРАЇНОЮ, ПЕРЕД ЛЮДСТВОМ УЗАГАЛІ

(До 50-річчя постанови Дивізії „Галичина”)

Роман Колісник, — „Останній постріл”, повість, друге видання. Львів: „Червона Калина”, 1992. Стор. 272.

те, хто, які партії, рухи, організації їх створювали та здійснювали політичне керівництво”. — це перший розповідний твір у цій галузі, який за своїм розміром, за широтою охоплення життєвих і воєнних подій та за глибиною їх розкриття, заслуговує того, щоб стати центром загальної уваги. Сюжет його розгортається з широким охопленням подій з військового життя головною особою — бабю Ніню, та з більшою кількістю другорядних персонажів і їхньої повнішого характеристикою та з наявністю широким описом окремих подій.

Цікаво, що автор сам в минулому воєні Дивізії, який пройшов усю її трагедію, ніде ні словом не героїзму,

су і гарних слів, якими так люблять попусувати деякі провідні особи, знайшлися такі, що вийшли „платити що скело”. 45 людей — новообраних депутатів з 22 областей, а зомі з Краю, за згодою інших збрелися в столиці України, щоб послушати дум і робочих проєктів, що їх диями і в часі недоснаних ноєй обговорювали власне ті, що через зусилля і піт, жертви і втрати шукали стежини, що зразу великого шляху, що кінчалася б перемогою над бідою і безнадією. У парламенті України створено підготовчу групу, яка має зацкачувати і розгортати діяльність власне парламенту. В ній покликано до життя п'ять ділових підгруп.

Підгрупа на чолі з Леонідом Костюком, головою Районної ради, має зайнятися розробкою об'єкту та змісту праць парламенту. Валерій Садковим, юрист з Одеси, член Одеської Обласної ради підготує текст нової конституції, а його колега Руслан Болелан — обидва комуністи відомої одеської „закалки” — голова одеської Обласної ради підготує текст конкретних доручень та розпорядків; Володимир Пилипчук, університетський професор економіки, один з

найвизначніших українських економістів і послідовний національний демократ, підготує плани і методи виходу з економічної кризи і нової господарської системи, тобто створення моделі української господарки, про що дотепер батово говорили, але далі розмов не пішли; накіне Василь Дурдунець, до-теперішній заступник голови Верховної Ради України І. Плюща, відповідає разом з своїми співробітниками за програму наряд та побічні додаткові функції нового парламенту сесії нового парламенту, відкриття якої відбулося 11-го травня. Засіданнями підготовчої групи кермує голова попередньої Верховної Ради України Іван Плюща.

Крім створення підготовчої групи нового парламенту та сформулювання завдань та їхнього розподілу для неї і підгруп різні, покликани тимчасово наради депутатів підготувати розв'язку всіх проблем і завдань, що їх виконуватиме парламент. В такий спосіб зформулювані проєкти будуть формально передані постійним комісіям парламенту, що їх він створить уже в першій фазі своєї діяльності. Таких комісій має бути 12 і обиратиме їх пленум. Характеристично, що вже в до-теперішніх нарадах наголошено це як необхідний потре-бі, — потребу зміцнення й забезпечення державних

(Закінчення на стор. 3)

у найгірший момент бої під Бродами „зрезнигувані Дивізії”, а потім же в „звинувачував українців, що вони, мовляв, не вміють і не хочуть воювати”. Знищення над рекрутками доходило до того, що офіцери німці, ретучуючи у військах, принижували їхню національну привабливість. „Сміються, говорили, що вони „ніжні українці”, а „галішениери”, та їхня Дивізія „галішениська”. Особливо страшне приниження пережили дивізіонники-недобитки з-під Бродів у таборі в Нойштайне, коли доволка їхніх бараків стояв колючий дріт, що справляло враження, що вони не воєнки, а полонені. Знищення і приниження дійшло до того, що „одного разу німеш скочив на клумби перед бараком і своїми козирським почав фікратки, які зновеликі, щоб їх кидати трибуз, що його воєнки викликали з камініці”. Воєнки-добровільці важко пережили це знищення на національній святості та це так їх роздратувало, зокрема персонажа Колоса, що він був би на місці застрілюючи цього німця, „який в його руках був кіс і набот”.

Продовження буде.

Степан Яворський

Вісті з Оттави

У четвер, 28-го квітня ч.р., Оттавський Центр міжнародної організації глобальної безпеки влаштував доповідь заступника міністра закордонних справ України, Бориса Тарасюка, на тему „Проблеми державної безпеки в Україні”.

У цікавій односторонній доповіді Б. Тарасюк подав історичне тло теперішньої ситуації в Україні та розповів про труднощі, з якими Україна бореться у початкових роках своєї незалежності. Доловавши політичну найновішу історію сучасної України на три періоди. Перший період — від кінця 19-го по суверенітет (16-го липня 1990 р.) до проголошення Акту про Самостійність України (24-го серпня 1991 р.). Другий період — від серпня 1991 року до грудня 1991 року, третій від грудня 1991 року до тепер.

Доловавши підкреслив, що перший парламент України, який уважався прокомуністичним і який був обраний не надто демократичними виборами, все-таки зробив багато корисного для України в першому і другому періоді. Цей парламент проголосив в липні 1991 року декрет про суверенітет України, дав початок формуванню самостійної держави і в серпні 1991 року прийняв Акт Самостійності України. В цих двох періодах почали формуватися принципи державності, було прийнято закон про національні збройні сили і розпочато формувати закордонну політику. Хоч парламент почав свою діяльність за часів комуністичної влади, як

Верховна Рада, так і Уряд України, почали відмежовуватися від центрального уряду Москви і достатньо стали діяти самостійно, хоч Москва надалі старалася затримати свою контролі над колишніми республіками Советського Союзу. Це відносно був короткий період, від серпня до грудня 1991 року, і в цьому періоді укріплювалися державна незалежність України. Спроба перевороту в Москві в серпні 1991 року дала поштовх Україні висунути з Советського Союзу і стати незалежною державою. У цьому ж періоді український парламент приймав важливі рішення в ділячці державної безпеки, як також закон про те, що майно колишнього СРСР, що знаходиться на території української республіки, стає власністю української держави. Доловавши додав, що Україна була єдиною республікою колишнього Советського Союзу, яка прийняла закон, на основі

У п'ятницю, 6-го травня ч.р., в прісній українській пресі, в газеті „Вісті з Оттави” відбулося урочисте запри-сяження усіх урядників амбасди, включно з амбасадором Віктором Батоком. Згідно з інструкціями Міністерства Закордонних Справ України, усі службовці цього міністерства повинні скласти присягу такого змісту: „Я (прізвище, ім'я та по-батькові), повністю усвідомлюючи свою високую відповідальність, урочисто присягаю, що буду вірно служити народові України, суворо дотримуватися Конституції та законів України сприяти збереженню їх у життя, зміцнювати їх авторитет, охороняти права свободи і законні інтереси громадян, згідністю нести високе звання державного службовця, сумлінно виконувати свої обов'язки.” Підпис, дата і місце.

(Закінчення на стор. 3)

колишню лемішку під дубом й закликав: — Атепер це твоя бабуня — Катерина, дружина моего брата Петра. Ті її добре знаєш, любиш і поважаєш. Так все в житті минає й забувається потроху, — закінчила свою розповідь баба Ніна.

Щоб пояснити — про автора цього оповідання — подасмо його лист — ред.

„Пробачте за несподіваний лист Вам та й ще на українській мові. Я, Якубчук Георгій Порфирівич, 1118 року народження, проживаю на Україні в місті Мелітополі, Закарпатської області, по вулиці Красногоровській 114. Понад 50 років індекс 323201. Мій батько, Якубчук Порфир Семенович народився ще в XIX столітті в селі Мелитівціх Мелітопольського району, Бериславського Округу, Вінницької області (Адміністративний поділ 1930 р.). Складне також життя на „Найшій славіній Україні, на найшій своїй землі” — за словами Т. Г. Шевченка розкадаю й Якубчук по вісній „Незортір” країні, а може і за її межами. В Мелитівціх чимало Якубчуків — однопідрозділків та близьких і далеких родичів.

Про Вас випадково дізнався і вирішив поділитися з Вами своєю справою. До 1963 року працював учителем математики і фізики 5—8 класів поки потрапив в не милість до властей, нетерпимих німа в безробітнього відпочива. Все зроблено без суду, без будь-якого звинувачення. Я написав багато прозових і поетичних творів. До друку вони майже не можуть потрапити через незалежну більшовицьку цензуру. Вислаю два свої прозові „малюта” з Голодомору 1932—33 років. Це „Нахлібники та Собачому кутюр”. Оповідання майже документи. Вони були одержані від Вас завуваження про „малечу”. Чи можуть вони бути корисними за межами України? Матеріалів — багато. С. і повісті.

Сподіваюся від Вас в відповіді і пораду за адресою: Україна, Закарпатська область, м. Мелітополь, вул. Красногоровська 114, Якубчук Георгій Порфирівич. Знаю, що справа досить складна. З повагою — Якубчук. 17-го квітня 1994 р.”

Георгій Якубчук

НАХЛІБНИКИ

— Це було ранньої весні 1933 року, — розпочала свою розповідь бабуня Ніна.

Вона поглянула на майже дорослу біляву онуку Полю й продовжила:

— Ті часи ніколи не забуть; знесилили голодом люди, вмирали, як мухи восени. Люди, які ще могли рухатися, ходили, як з хреста зніти. А були такі, що наче колоди валилися пухлим по вулиці квартири чотирьохповерхової будинку, що був нижче Львівської, що знаходилася біля міста Бердичева. Мій тато, а твій прадід служив у війську й був командиром роті піхотинців, тому ми такого героя, яке випало багатьом людям, не знали. Невеликий папоя, який тоді одержував наш тато, не давав нам вмерти. Вечері тато з мамою майже пошепки розмовляли між собою. „Неймовірно! Такого ще не знала історія людства! — запевняла тато й додавала: — Були на навчання... Позарозташуйте пустку й обдарили немалані хати та підсобні будівлі, які виглядали з бур'янів, наче з лісових хат. В селах на цинтарях покотали ями для братніх могил. Так само порівнювати з епідемією чуми, або татарської навалю. Не спускай очей з дітей! Нехай сидять вдома...” наказував тато. На дорогах підбирають мерців, скидають у підвали й відправляють в братні могили. Народ вмирає! мовчати. Про наше хлібці ніхто не говорить, не знайдеш і слова в жодній газеті.

Зіткнувшись з замком баба Ніна: — Ті часи мали видавати пайки з кукурудзяного борошна, дешеву рибу і деякі інші продукти, продовжувала баба Ніна. В дні, коли ми одержували пайок, ми з істерією чекали повернення додому тата.

Ми тоді стояли біля вікна, наче приросли до нього, й дивилися на дорогу. У мамі на плиті, пригнотівлено до розпалу, стояла ринка з додому. Навпроти вікна нашої квартири ріс крилатий дуб, що дістав балкуну четверто-

Новий...
(Закінчення зі стор. 2)

кордонів (ідеться про кордон з Росією), а було ще закумульованою словом „прозорі кордони”. Як відомо, цей „прозорий кордон” начиння української держави величезних ліх, від крива в’їзд в Україну злочинним елементом, уможливив безконтрольний в’їзд і в’їз всього, включно з наркотиками, захватив унутрішню безпеку України. Всієї дотеперішні спроби упорядкувати, або принаймні взяти якоюсь мірою під контроль державних чинників ту катастрофальну помилку, не дали потрібних вислідів, бо тут не можуть одноразово зарядження і епізодичні, часткові заходи, тут треба загальнообов’язуючого виразного закону і рішучого закону і рішучого його переведення в життя. Добре сталося, що нові депутати і їхні народні заступники, ади вже на самому початку звернули пильну увагу на цю крайню небезпечність. Подібною серйозно підійшли депутати до проблеми злочинності, зокрема організованості. Пригадаємо, що за попереднього парламенту Президент Л. Кравчук створив був президентську комісію для цього, як він сам очолив, чим підкреслив її важливість, однак ця комісія крім декількох народних нічого не зробила.

Треба признати, що доступні нам у вітчизняному світі інформації про почини нового парламенту могли б вказувати на загальнооптимістичну і ділову поставу депутатів нового парламенту. Однак, це початок і ідеться покищо тільки про опії

на народі, а картина справ жинного стану показується шойно, коли приїде до конкретних кроків, до видавання діючих у житті законів і настанов.

Значить, дотеперішнє порушення більшості депутатів. парламенту задовільне. Вслід за тим міною начиння української держави величезних ліх, від крива в’їзд в Україну злочинним елементом, уможливив безконтрольний в’їзд і в’їз всього, включно з наркотиками, захватив унутрішню безпеку України. Всієї дотеперішні спроби упорядкувати, або принаймні взяти якоюсь мірою під контроль державних чинників ту катастрофальну помилку, не дали потрібних вислідів, бо тут не можуть одноразово зарядження і епізодичні, часткові заходи, тут треба загальнообов’язуючого виразного закону і рішучого закону і рішучого його переведення в життя. Добре сталося, що нові депутати і їхні народні заступники, ади вже на самому початку звернули пильну увагу на цю крайню небезпечність. Подібною серйозно підійшли депутати до проблеми злочинності, зокрема організованості. Пригадаємо, що за попереднього парламенту Президент Л. Кравчук створив був президентську комісію для цього, як він сам очолив, чим підкреслив її важливість, однак ця комісія крім декількох народних нічого не зробила.

Треба признати, що доступні нам у вітчизняному світі інформації про почини нового парламенту могли б вказувати на загальнооптимістичну і ділову поставу депутатів нового парламенту. Однак, це початок і ідеться покищо тільки про опії

на народі, а картина справ жинного стану показується шойно, коли приїде до конкретних кроків, до видавання діючих у житті законів і настанов.

Значить, дотеперішнє порушення більшості депутатів. парламенту задовільне. Вслід за тим міною начиння української держави величезних ліх, від крива в’їзд в Україну злочинним елементом, уможливив безконтрольний в’їзд і в’їз всього, включно з наркотиками, захватив унутрішню безпеку України. Всієї дотеперішні спроби упорядкувати, або принаймні взяти якоюсь мірою під контроль державних чинників ту катастрофальну помилку, не дали потрібних вислідів, бо тут не можуть одноразово зарядження і епізодичні, часткові заходи, тут треба загальнообов’язуючого виразного закону і рішучого закону і рішучого його переведення в життя. Добре сталося, що нові депутати і їхні народні заступники, ади вже на самому початку звернули пильну увагу на цю крайню небезпечність. Подібною серйозно підійшли депутати до проблеми злочинності, зокрема організованості. Пригадаємо, що за попереднього парламенту Президент Л. Кравчук створив був президентську комісію для цього, як він сам очолив, чим підкреслив її важливість, однак ця комісія крім декількох народних нічого не зробила.

Треба признати, що доступні нам у вітчизняному світі інформації про почини нового парламенту могли б вказувати на загальнооптимістичну і ділову поставу депутатів нового парламенту. Однак, це початок і ідеться покищо тільки про опії

на народі, а картина справ жинного стану показується шойно, коли приїде до конкретних кроків, до видавання діючих у житті законів і настанов.

Уляна Дячук...
(Закінчення зі стор. 1)

Після проголошення вислідів виборів наступило святочне записання Головного Уряду УНС, яке проголосив член Уряду УНС імені Степан Курпач. Влітку член Головної Комісії Василь Пастухов зложив побажання У. Дячук з приводу перевибори її на головний президентський, а д-р І. Фісові за вміле проведення Конвенції. Він також в імені Контрольної Комісії іменування на посадах членів Головного Уряду УНС В. Сохана, д-ра І. Фісова, І. Лисогора і В. Дячука, що учасники Конвенції апробували олепсами. На пропозицію І. Лисогора підготовлено і вислано телеграму до дотеперішнього члена КК Т. Шатаєва і його дружини з приводу хвороби їхньої матері, колишньої заступниці головного пресдиди УНС Аніи Герман.

А. Дидик-Петренко, подякувавши за вибір на заступництво головного пресдиди членів поліща свою попередницю на тому пості Г. Пашен і повідомляючи, що ред. Марта Колосниць виходить заміж, з приводу чого делегати відповіли їй „Многаз літа”.

Заступники пресдиди 33-ої Конвенції д-р П. Саварин і інж. В. Колодич виступили підку делегати на повну співпрацю у проведенні Конвенції пресдиди д-р І. Фісові закрив її. Присутні на залі делегати відповіли американським, канадським і українським гміні і тим 33-тя Конвенція УНС перейшла до історії.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)
як державної, до сьогодні послідовно нахилився думка про так звану двоїмості. В українській державі захищаються всі, окрім українців, водночас наростає засилья російськомовної мігрантури.

Делегати з’їзду обрано на посаду голови Союзу Українок в Україні Атену Пашко, заступниками Ірину Кравчук, Ольгу Глоб і Оріну Сокульську. Головою секретарату обрано Тамару Глушенюк.

На з’їзді висловлено цілий ряд важливих пропозицій щодо дальшої праці Союзу Українок в Україні. Серед них — пропонування кандидатів від Союзу Українок до місцевих органів влади, — звернутися до Президента і Голови Верховної Ради про прийняття законів на захист українців в Криму, — знову звернутися до Комітету Державного Телерадіомовлення України з проханням надати час для постійної програми „Світлиця Союзу Українок”, — створити фонд обдарованих дітей, — звернутися до Верховної Ради з пропозицією відмінити сваткування 8-го березня, як такого, що суперечить споконвічним традиціям українського народу, — звернутися до Верховної Ради з пропозицією сваткування Дня Матері, призначивши це свято на другу неділю травня та звернутися до Верховної Ради з пропозицією зрівняти в правах влі політ’язнів і воєнк УПА з воєнями інвалідів Другої світової війни.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ Кореї Кім Ен Сам віддав наказ збройним силам країни круглодобово бути готовими до відбиття агресії з боку комуністичної Північної Кореї. Це сталося після того, як демілітаризовану зону між двома державами зайняли північнокорейські війська, а вслід за чим Північна Корея відкликала зі Сеула своїх членів двосторонньої військової комісії в питаннях миру на Корейському півострові.

ПРЕДСТАВНИК ТУРЕЦЬКОГО уряду повідомив, що його країна в найближчий час може відновити економічні зв’язки з Багдадом — у зв’язку з тим, що через напад на торговлю з Іраком обміну. Туреччина за останні чотири роки вже втратила 20 млрд. дол. Таке рішення може великою мірою погіршити контакти Туреччини з її західними союзниками, які підтримували санкції проти Іраку. Заступник турецького прем’єра Мурат Каралчич заявив з цього приводу: „Ми масно твердять намір дати до зрозуміння Едліманн Штейтман і Заходові, що втрати через припинення традиційної торгівлі з Іраком стали занадто великими і ми вже не можемо з ними миритися”.

Українські активісти обговорили проблеми і завдання діясюрі

до творчих ділянок культури. Так само критично висловився до нашого безкритичного відношення до України, як також щодо сподівань новоприбулих в Україні. Роман Заводичев говорив про проблеми молоді, зокрема Пасту, у нових умовах розпорощення наших людей поза містом. Пастас мас також важливі виховні та організаційно-структуральні проблеми у зв’язку з відродженням Пасту в Україні.

Рута Галібей, учителька Школи Українознавства заважко, що критика шкільних програм доречна і їх треба кому змінити не лише з огляду на учнів (народжених в Америці від також тур народжених батьків), але і щодо використання сучасної методики та електроніки. Д-р Степан Самбірський наголошував на тому, що українська громада все ще творить „гетто”, з якого треба вийти; інформація шхляком преси і радіомовлення є важливою для самозбереження громади, але треба, щоб більше українців виступали в американській пресі.

Аня Голія, докторантка в Ілліноїському університеті, говорила, як вона, прибувши кілька років тому з Польщі, пробивалася у новій країні, і радила, щоб новоприбулі погодилися з тим, що треба самотужки й поступово, освітньо і професійно, здобувати позиції, не гребуючи на початках важкою фізичною працею.

Інж. Олександр Коновал бачить потребу сконцентрувати виховну діяльність серед молоді, зокрема наголошувати співпрацю між СУМ, Платом і ОДУМ. Водночас дискусіянт гадав, що деякі форми діяльності слід організувати там, де молоді тепер жив, себто в і передмістях, бо молоді не завжди можуть приїжджати до традиційних домівків „Українського Селі”.

У підсумках присутні погодилися, що такі дискусії повинні відбуватися частіше з участю молоді, запропоновано розглянути питання притягнення англійськомовними громадяни до українського життя й висловлено затвердження тим фактом, що єдиний український щоденник „Свобода” може стати тижневиком. Якщо б це сталося, українська громада бде позбавлена найістотнішого зв’язку, який лунув її в додому.

З ініціативи і спонсорства банку „Певність” по обіді організовано закритий семінар з декільма тими самими та ще окремо запрошеними учасниками, на ту ж тему, але більше в практичному плані. Проводив семінаром президент банку Юліан Куляк, а вступне слово, як базу до дискусії вголосив В. Ісаїв. На цей раз професор говорив про кризу громадських структур та етосу громадської праці. Порухив питання, що деякі організації вже вичерпали

„ДУМКА” ВИСТУПІТЬ В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Тут у неділю, 15-го травня, о год. 1-й по полудні в церкві св. Івана Христителя виступить український хор „Думка” під диригентурою В. Гречинського, з концертом духовної музики. Адреса церкви: 713 Семфурдзавено.

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЦА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

Вісмі...

(Закінчення зі стор. 2)
Амбасадор Батюк привітав своїх співробітників і запрошених гостей, підкреслюючи важливість цієї події. Він перший склав присягу як амбасадор України в Канаді. Після нього, за алфавітетним порядком склади присягу такі особи: Ярослав Асман, консул, Андрій Вовсюковський, радник-посланник, Петро Голосницький, урядовець, Іна Гуніна, книгівод, Павло Кавера, господар, Євген Поліщук, секретар у справах культури та інформації, Борис Поляченко, секретар у справах науки і технології і Михайло Титаренко, секретар у справах торгівлі та індустрії.

Після записання відбулося призначення для членів амбасди з родинами і запрошених представників місцевої громади.

КОЛИШНІЙ ВІЩЕПРЕЗИДЕНТ Росії Александр Рудковський в інтерв’ю для московської телевізійної програми „Голі” („Пасудум”), що розпочинає створювати всеросійський націонал-соціалістський рух. Його мета — „дати участь у боротьбі за місце в парламенті і за пост президента”. З генеральською відвертістю А. Рудковський побирав, що в його русі, „п’януватиме залізна дисципліна і не буде ніякого вільнодумства, оскільки перед усіма стоїть одне завдання — прийти до влади”.

ПОДЯКА
2-го квітня 1994 р. упокоївся на 95-му році життя наш дорогий ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО
бл.п.
СТЕПАН КУЗЬМА

Дякуємо отцям Нестору Івашкові! Теодору Касаї за відправу похоронних обрядів в похоронному заведенні, отцям Дмитру Степанові! Теодору Касаї за відправлення загупної са. Плітурі! в похоронних обрядів та пращальне тепле слово про покійного в катедральному храмі, та на місці вічного спокою на цвинтарі св. Марі на Фокс Чейні у Фіндлфеллі 9-го квітня, 1994 року.

Щиро дякуємо приятелям за участь похоронах, за молитви та вислови співчуття і пошережні на св. Плітурі, зокрема наша сердечна подяка нашим сватам ОРИСІ ОРЕСТОВІ ДАКІВІ, ІРЕНІ і БОГДАНУ ЧАЙКОВСЬКИМ, МИРОНУ ГНАТЕЙКО, СЛАВІІ (д-рові ЮРІЮ РИБАКОВІ), що мимом далекоті порохами шуваливо покійного ТАТА своє учасно в похороні.

В сорочковий день були відправлені са. Плітурі! 11-го квітня 1994 р. в родинному українському католицькому храмі в Скварі, повіт Золочів, де тато був старшим братом до виходу в ЗСА в 1994 р.

В укр. кат. Катедральному Храмі у Фіндлфеллі. В церкві са. Івана Христителя в Випплені, Н.Дж.

НА ПОТРЕБИ СІРІТ В УКРАЇНІ — ФОНД СОЮЗУ УКРАЇНОК ЖЕРТВОВАЛИ:
Ірена і Григор Кузьма — 140 дол.
Михайло і Марія Кузьма — 100 дол.
По 50 дол.: Орісін і Орісін Даків, Ірена і Богдан Чайківський, Олі і Мірон Гнатенко, Роксана д-р Богдан Харченко, Люба і д-р Теодор Крива, Віра і Зенон Салеван, д-р Пася і Ярослав Ткач, Ірена Охримович.
Люба і Маріон Онуфренко — 40 дол.
Анастасія і Іван Гиртко — 20 дол.

Разом для сиріт в Україні жертвовано 700 дол.
НА ПОМІЧІ СТАРЦІМ В УКРАЇНІ ЖЕРТВОВАЛА:
50 дол. Марія Сохор.

Всім жертвувалим чиня подяка.
Хай Господь благословить вас.

ГРИГОР і ІРЕНА КУЗЬМА з дітьми і внуками
МИХАЙЛО і МАРІЯ КУЗЬМА з дітьми і внуками

Діппмосо сумною вісткою з родиною і знайомими, що 10-го травня 1994-го року з віку Вовсюковського по короткій, тяжкій недугі упокоївся в Богі, проживши 55 років наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, СЕСТРИНОК, ШВАГЕР! І ЗЯТЬ

бл. п.
мгр ЮРІЙ ТЕОДОЗІЙ КРАВС

уроджений в Любечі, Україна.
ПАНАХИДА в четвер 12-го травня 1994-го року о год. 7-45 веч. в похоронному домі „Paul Harris”, Rochester, N. Y. ПОХОРОННІ відправи в п’ятницю 13-го травня о год. 10-15 рані в церкві св. Йосафата в Рошестер, а відтак на католицькому цвинтарі „Holy Sepulchre Cemetery”.

У глибокому смутку залишилися:
дружина — НЕОНІЛІЯ сини — РОМАН — АDRІАН — СВА БІЛКО з донькою МАРУСЕЮ і тета — МУШКО — ВОЛОДИМИРОМ та дітьми ТАМАРОЮ, МАРКОМ і ТАНЕО стрийко — СТЕФАН і ОЛЕНА з донькою ОКСАНЮ і мужем БОГДАНОМ та сином РОМАНОМ тещі — інж. ВОЛОДИМИР і ЛЮБА ДЕЛЬКЕВИЧ — АDRІЯНА з донькою НАДЕЮ братові — МАРТА — ОКСАНА з доньками АНІЗОЮ і ТАНЕО

та ближче і дальша родина в Канаді, Аргентині й Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на допомогу дітям — жертвам Чорнобиль, на Семінарію в Бразилії, на Паст.

бл. п.
МИХАЙЛО ЮЗЕНІВ

ПАНАХИДА в четвер 12-го травня 1994 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яремів в Нью Йорку. ПОХОРОННІ відправи в п’ятницю 13-го травня о год. 9:30 ранку в похоронному заведенні до церкви св. Юра, а відтак на українській православній цвинтар св. Андрія в С. Банді Бруклі, Н.Дж.

Записані в смутку:
дружина — ОЛЕКСАНДРА сини — РОМАН з дружиною МАРТОЮ — АDRІЙ — сестри в Україні — МАРІЯ ГОНЧАРУК з родиною — АННА КПАЧОК з родиною — ОЛЬГА РИВЦЬКА з родиною.

УРАД ПРЕЗИДЕНТА Б. Клінтона минулого тижня оприлюднив довгоочікуване повідомлення про політику Білого Дому щодо мирних заходів у світі. Це нова політика відкидає велику кількість можливостей, де можна ужити Організацію Об'єднаних Націй, як засіб у тих цілях. Цю дерективу зміни політики підписав Президент у виторок, 3-го травня.

УКРАЇНЬСЬКА ВИШИВКА

Автор тексту та упорядник Тетяна Кара-Васильєва
Художник Майя Ескуллова.

Кінь, вишаваний, "Мистецтво", 1993, з друкарні "Поліграфіка", стор. 263. Тверда обкладинка, ціна 32,00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи. Мешканці степу Но Джерзі зобов'язані доплатити до цін 66% продалого податку.

В альбомі багато чудових кольорових ілюстрацій, взятих з музейних колекцій України, які висвітлюють вперше обширну історію розвитку української вишивки та показують роль вишивки в оформленні народного одягу і житла.

V.I.M. - Parcel Express Inc.
PYSANKA
2100 Bloor St. West Suite 6A,
Toronto, Ont. M6S 4Y7
tel. (416) 604-1422
fax (416) 604-1422

ДОСТАВА
пакунків з новим та вживаним одягом,
допоміг і комодійних предметів
в УКРАЇНУ, БЕЛАРУСЬ, РОСІЮ,
ПРИБАЛТИКУ.
Наші представники в США

CHICAGO
American Travel Agency
2222 W. Chicago Ave.
tel. (312) 235-9322

KALYNE
YAROSLAV KIT
406 E. Palatine Rd.-1B
Palatine, IL 60067
tel. (708) 774-7266

NEW JERSEY
Polonез Travel Cons.
235 Main St.
South River, N.J. 08882
tel. (908) 390-0244

BUFFALO
R&R Interpost
ROMAN POSTERSKY
108 Molnar Dr.
Buffalo, NY 14224
tel. (716) 675-7666

BALTIMORE
International Trading Co.
YAROSLAW SAEIANIK
233 South Madison St.
Baltimore, MD
tel. (410) 276-2859

BINGHAMTON, N.Y.
Transworld Inter. Co.
PAVLO SAEIANIK
84 Elm Park Blvd.
Binghamton, NY
tel. (607) 797-3401

ROCHESTER
Ukrainian store "TARAS".
209 Ridge Rd.
Rochester, NY 14600
tel. (716) 544-1660

Шукаємо агентів для співпраці,
ауски комісії

* Існують певні обмеження

Адміністрація видань

"СВОБОДИ" і "УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА"

ВІДІЛІ ОГолошень

повідомляє, що згідно з рішенням ГОЛОВНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ УНС від

1-го ТРАВНЯ 1994 РОКУ

оплати за оголошення з підвищення

СВОБОДА

(Established 1921)

* Oldest and foremost Ukrainian-language newspaper in the United States

* Published daily except Sundays, Mondays and holidays

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 • (201) 434-0237 •

THE UKRAINIAN WEEKLY

(Established 1932)

* English language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective to the news

* Published Sunday

RATE CARD

BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS

IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA.

Advertising Contract

with "СВОБОДА" - Ukrainian Daily

with "THE UKRAINIAN WEEKLY"

1-9 ads \$12.00 per inch/Sec

10 or more ads 20% discount

24 or more ads 25% discount

52 ads 30% discount

ADVERTISING RATES FOR "СВОБОДА" - Ukrainian Daily

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON

THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.

OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

FULL PAGE (160") \$1,800.00

HALF PAGE (80") \$900.00

1. All General Advertising: 1 inch, single column \$12.00

2. Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column \$12.00

3. Information on Mechanical Requirements:

a) Width of one column 1 1/4 inches

b) Length of one column 20 inches

c) Columns to a page 8

THE UKRAINIAN WEEKLY (Published in English on Sundays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK

PRIOR TO PUBLICATION, FRIDAY NOON.

Advertising Rates for The Ukrainian Weekly:

1. All General Advertising: 1 inch, single column \$12.00

2. Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column \$12.00

3. Information on Mechanical Requirements:

a) Width of one column 2 1/4 inches

b) Length of one column 14 1/2 inches

c) Columns to a page 8

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

a) single column \$ 9.60

b) double column \$12.00

c) triple column \$12.00

Photo reproduction:

NOTE: 1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.

2. All advertising correspondence should be directed to

Mrs. Maria Stepanowicz, advertising manager.

3. Kindly make checks payable to Sloboda or The Ukrainian Weekly.

Нові видання „Гарвардських Студій Українознавства”

Починаючи 16-й рік при сутності в міжнародному науковому світі, найновіше видання „Гарвардських Студій Українознавства” містить у собі праці науковців із США, Канади, Польщі, Італії та Росії. Розділ журнальних статтей починається дослідженнями проф. О. Пшачка з Гарвардського університету на тему історичних паралелів між ісландськими сагами про Олафа Тригвасона (968 - 1000) і літописами стародавньої Русі. Король Норвегії та християтель Ісландії Олаф подорожував до Новгороду та під час перебування на тамтешніх землях мав нагоду зустрітись з князем Володимиром.

Аспекти релігійної та інтелектуальної історії України перелому XVI та XVII століть порушує проф. Г. Гольдблат із Єльського університету в якості одного внеску до студій про Івана Вишенського, несприємного противника злику Української Церкви з Римом, відомого як писань і послання висланих на батьківщину в трьох горах Атош, в монастирях які він переживав більшу частину свого дорослого життя. Проф. Гольдблат аналізує ставлення Вишенського до пойд на українських та білоруських землях та його поглядів на реформу. Розуміючи реформу як відходження християн і Церкви згідно з першими основами, Вишенський вказував на чернечі життя як, мовляв, на єдиний успішний засіб оздоровлення Православної Церкви. Проф. Гольдблат пов'язує концепцію реформи, висловлену в творах Вишенського з його особливим розумінням думки Іоана Золотостого (IV ст.) і сугерує, що постулат українського монаха може відображати вплив як протестантської реформації, так і римсько-католицької протестантизму.

XVII століття представлено в журналі у трьох працях. Проф. П. Роланд з Альбертського університету ділиться висновками з досліджень над ранніми по-

емами Симеона Полоцького. Уродженець Білорусі і випускник Могильянської Академії, вихований на бароковій новолитанській та польській літературі й культурі, Полоцький згодом став головним носієм і найбільш впливовим пропагатором літературного бароко в Росії. Стаття зосереджується на його поетичному символічній поезії, наліханий рисунками, зібраними в альбом, виданий за життя автора. Епізод української військової історії XVII століття є висвітлений публікацією невідомого досі документу про повстання Запорозьких козаків під проводом Тараса Федоровича 1630 року та про початкові намагання Росії підкорити Україну. Документ є звітним очевидця цих подій. Військово-тему продовжує д-р Д. Колдзієвський з Варшавського університету в праці про завоювання Кам'яни Польськими турками 1672 року і про турецьку адміністрацію цього терену до кінця XVII ст.

Розділ статей завершує проф. А. Граціозі з Неаполітанського університету працею „Г. Л. Пшачок (1890-1937): дзеркало совєтської історії”. Народжений в Києві, Пшачок був основним комуністичної партії більшовицької України (КПБ) і головним організатором совєтської програми індустріалізації 1920 і 1930 років.

Найновіше число Гарвардського журналу відзначається від попередніх введенням нового, постійного розділу н. Есеї, який пов'язує статті дискусійним форумом на широкі історичні та культурні теми. Першим із зразком є праця проф. І. Шевченка з Гарвардського університету „Україна між Сходом і Заходом”, яка є доповненням до його попередньої статті про українську культуру від XI до XVIII ст. — принаймні в мистецтві — впливи Сходу і Заходу чергувалися один за одним або співіснували. У висновку автор підкреслює потребу безперервних контактів України зі Заходом. Вони мають бути встановлені на відповідно му рівні, що, згідно з автором, може бути досягнуто через опанування іноземних мов, необхідних для доступу до дослідної освіти. Одинока альтернатива, продовжує автор, це пилитка імітація культури кока-колі й рок-музики.

Рецензії в журналі охоплюють дві статті та 17 коротких приміток. В одній із перших д-р М. Тарнавська аналізує працю Б. Винара „Україна. Бібліографічний посібник до англономовних видань”. Як обсягом у 406 сторінок книга є надзвичайно важливою документальною включення українознавства в русло американських та канадських університетів.

Нові видання журналу „Гарвардських Студій Українознавства” появились завдяки фінансовій підтримці фонду покійного д-ра Євгена Омельського, відданого доброчинності Фонду Капелу Українознавства та Українського Гарварду. Фонд д-ра Омельського, створений ще за його життя у 1976 р., щорічно приносить дохід для фінансування видавничої діяльності Українського Наукового Інституту.

Нове число журналу можна замовити у Harvard Ukrainian Studies, Harvard Ukrainian Research Institute, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.

Ціна примірника, включаючи пересилку 18 дол.

ФКУ

Канадський парламент вшанував жертви Великого голоду

Після довгих заходів, розпочатих ще минулого року головою Комісії національних справ СКУ й лондонського відділу Конгресу України в Канаді проф. Євгена Рослицького, із тої ще консервативними парламентарістами, а відтак ліберальними, тепер парламентарний секретарем канадської транспортної, Девід Фонтана, 14-го березня цього року канадський парламент вшанував мільйонів жертв зумисного Великого голоду 1933 року. В офіційних протоколах парламенту, „Ганзард”, зановитовано цей чиним: „П. Джов Фонтана (парламентарний секретар міністра транспорту): Пане передсіднику, дозволяє мені вшанувати жертви Українського Голодомору 1933 року та звернути увагу співгромадян Канади на що жаліву історичну подію.

Минулого року припала 60-та річниця Голодомору, яку українці по всій Північній Америці й Європі відзначали жалобними поминками, вклонючись жертвам, завданим їхньому народові. Голодомор задав найбільше жертв зими 1932-1933 років. У час, коли міська населення забезпечувалась харчами, села вмирали дощенту. Напресні 1933 року смертність становила 25,000 на день. Нарешті, що під кінець 1933

року від шести до десяти мільйонів українців загинуло голодною смертю. Навіть тепер, коли річниця відзначають 60-ту річницю голодомору, ця подія й надалі залишається майже невідомою. Ясно, що тепер ми нічого не можемо зробити, щоб повернути їм життя. Але, все ж таки, ми повинні освідомити канадців про соціальний політичний вплив, який а як таке до не були відомі майже нікому, тому саме тепер потрібно запевнити, щоб такі страхотні ніколи більше не повторились.

При цьому потрібно ствердити, що парламентарний секретар Девід Фонтана є довготривалим приятелем українців та всіх колись повислих народів, зокрема членів Комітету Оборони Прав Людини на Сході Європи, очоленого д-ром Є. Рослицьким. Про свою прихильність він засвідчував повторно своєю особистою активною участю у маніфестаціях, наших національних святах і відзначеннях річниць, включно зі скорботним відзначенням 60-ї річниця Голодомору 1933 року, де він був одним із головних доповідачів. За це його від нас належить признання й подяка та висловлення на далі ширшу прихильність.

ЕБТР

В Чикаго вшанували Т. Шевченка

Рік-річно в березні український нарід вшанував Тараса Шевченка, свого найвищачішого поета, однак цього разу березень відзначають мають на увазі не тільки поетичну діяльність Тараса Шевченка. Коли ми в ці дні йдемо на Шевченківське академію, Шевченківський концерт чи якийсь інший формат шевченківської свята, то йдемо, щоб віддати шану глибокий поклін Шевченкові як нашому духовному батькові та творчій українській нації. Бо це він накреслює для нас шлях перемоги, як і в наших рабів у народ, пригдуючи нам, хто ми та які батьки. Ми приходимо до Шевченка, щоб пригадати собі його дороговкази, щоб зачерпнути з його живого слова нових сил, щоб ще глибше забутути вагомості і есенції його мудрості, але як простими словами, але як найгнізніший гімн, висловлено у ствердженні „в своїй хаті своя правда, і земля, і воля”. Саме з такою настановою українська чеська громада приїхала і цього року на Шевченківські свята, які відбулися в невідно, 13-го березня, у залі школи св. о. Миколая.

Відкрив свята інж. Орест Баранник, голова Лінійного відділу УККА, пригдуючи присутнім, що слова Тараса Шевченка більше актуальні сьогодні, як коли, бо сьогодні йдеться про розбудову та закріплення молоді української держави, до створення якої Шевченко нас завжди закликав.

Наступною точкою було відспівання „Заповіту”, у виконанні мішаного хору „Сурма” під диригентурою проф. Романа Андрушка та при фортепіанному супроводі д-ра Катерини Кішки.

Далі слідували гарні точки у виконанні дитячого хору „Євшан-Зілля” під керівництвом Марти Стадник. Хор „Євшан-Зілля”, існує при українській католицькій школі св. о. Миколая. У виступі дітей, які у народних строях на сцені виглядали, як квітки на весні, перепліталися декламації та пісні. Ланцюг почався гуртовим декламацією „Учинець” (уривок), потім слідували пісні „Поклі Тобі, Тарасе” та „На високій дуде кручи”. Відтак знову слідувала уртова декламація „Ми пам'ятаємо Шевченка”. Після декламації гарно прозвучала у виконанні

Миколая Рослицького, розпочатих ще минулого року головою Комісії національних справ СКУ й лондонського відділу Конгресу України в Канаді проф. Євгена Рослицького, із тої ще консервативними парламентарістами, а відтак ліберальними, тепер парламентарний секретарем канадської транспортної, Девід Фонтана, 14-го березня цього року канадський парламент вшанував мільйонів жертв зумисного Великого голоду 1933 року. В офіційних протоколах парламенту, „Ганзард”, зановитовано цей чиним: „П. Джов Фонтана (парламентарний секретар міністра транспорту): Пане передсіднику, дозволяє мені вшанувати жертви Українського Голодомору 1933 року та звернути увагу співгромадян Канади на що жаліву історичну подію.

Минулого року припала 60-та річниця Голодомору, яку українці по всій Північній Америці й Європі відзначали жалобними поминками, вклонючись жертвам, завданим їхньому народові. Голодомор задав найбільше жертв зими 1932-1933 років. У час, коли міська населення забезпечувалась харчами, села вмирали дощенту. Напресні 1933 року смертність становила 25,000 на день. Нарешті, що під кінець 1933 року від шести до десяти мільйонів українців загинуло голодною смертю. Навіть тепер, коли річниця відзначають 60-ту річницю голодомору, ця подія й надалі залишається майже невідомою. Ясно, що тепер ми нічого не можемо зробити, щоб повернути їм життя. Але, все ж таки, ми повинні освідомити канадців про соціальний політичний вплив, який а як таке до не були відомі майже нікому, тому саме тепер потрібно запевнити, щоб такі страхотні ніколи більше не повторились.

При цьому потрібно ствердити, що парламентарний секретар Девід Фонтана є довготривалим приятелем українців та всіх колись повислих народів, зокрема членів Комітету Оборони Прав Людини на Сході Європи, очоленого д-ром Є. Рослицьким. Про свою прихильність він засвідчував повторно своєю особистою активною участю у маніфестаціях, наших національних святах і відзначеннях річниць, включно зі скорботним відзначенням 60-ї річниця Голодомору 1933 року, де він був одним із головних доповідачів. За це його від нас належить признання й подяка та висловлення на далі ширшу прихильність.

Микола Рослицький, секретар

МАРІЯ ГЕОСОРСЬКА член УНС Відділу 259-го Т-ва „Різдва Пречистої Діви Марії в Чикаго, Іл. Померла 4-го грудня 1993 року на 76-му році життя. На 1917 року в Чикаго, Іл. Членом УНС стала 1937 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

МАРІЯ ГЕОСОРСЬКА член УНС Відділу 424-го Т-ва „Герої Крути” в Філадельфії, Па. Померла 28-го грудня 1993 року на 75-му році життя. На 1918 року в Україні, Членом УНС стала 1973 року. Залишилася у смутку доні — Анну Оліза та Марію Варешню у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

МАРІЯ ГЕОСОРСЬКА член УНС Відділу 424-го Т-ва „Герої Крути” в Філадельфії, Па. Померла 28-го грудня 1993 року на 75-му році життя. На 1918 року в Україні, Членом УНС стала 1973 року. Залишилася у смутку доні — Анну Оліза та Марію Варешню у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75-му році життя. На 21-го лютого 1918 року в Німеччині, Огайо, Членом УНС став 1949 року. Залишилася у смутку Катерина Пшачка, д-р Катерини Кішки.

ВІКТОРИЯ ЮРСТ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Чикаго, Іл. Померла 10-го листопада 1993 року на 75